

[Nørskov.]

sikkert ikke er nogen Grund til at fortsætte Diskussionen om det foreliggende Lovforslag. Jeg har kun begæret Ordet for at sige, at jeg er tilfreds med, at den højtærede Justitsminister tilbyder at forelægge Oplysninger i Udvalget om den svenske Lovgivning. For øvrigt tror jeg, at den højtærede Minister noget har misforstaaet mine Udtalelser om § 10, idet jeg sagde, at om denne Paragraf har der tidligere staaet Strid, men vi fra vor Side er villige til at overveje de foreslaaede Bestemmelser i det kommende Udvalg.

Rager: Jeg vil blot gøre den Bemærkning til den højtærede Justitsminister, at jeg i og for sig ikke, da jeg talte, havde glemt, at Grunden til, at der efterhaanden bliver slaaet flere Mennesker ihjel i krigerske Forviklinger, i høj Grad er den stigende Nationalisme og Chauvinisme, men jeg fandt ikke Anledning til at nævne det i denne Forbindelse. Det er givet — selv om Nationalisme og Chauvinisme stiger i endnu højere Grad, end Tilfældet er —, at hvis Folk kun havde Bue og Pil at angribe med, gik der ikke saa mange med, som der gør nu, og det var det, jeg vilde pege paa, at netop de meget moderne Vaaben gør, at ogsaa den Virksomhed, som udfoldes i Tilknytning til disse Strømninger, kan drives mere *en gros* end tidligere. — Saa er der det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, men der er vist ikke Grund til at sige noget til det ærede Medlem. Han har begæret Ordet igen, og jeg er ikke i Tvivl om, at han ligesom før stiller de Vejrømler op, som han vil ride ud og bekæmpe.

Oluf Pedersen: Den højtærede Justitsminister mente, at jeg var tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Det er jo ogsaa rigtigt; af den Grund, at jeg mener, at Lovforslaget ikke er kraftigt nok. Jeg mener, det er for svagt over for Rustningsindustrien, og at det var praktisk, om man tog lidt kraftigere fat her, og at man i det hele taget paa saa mange Omraader gik over til at bruge andre Midler end dem, som den nuværende Regering hidtil har taget i Brug. Hvis Regeringen vilde gaa over til de hidtil upaaagtede Midler, kunde den regne med, at vi ikke var saa utilfredse, som vi nødvendigvis maa være, naar Regeringen bærer sig ad, som den har gjort nu i en Række Aar.

Men jeg maa stille den højtærede Justitsminister det Spørgsmaal, om Regeringen ikke vil gaa til en Begrænsning af

denne Produktion i Stedet for at gaa over til at faa Overskuddet. Jeg gør opmærksom paa, at det er Regeringens gamle Standpunkt, at man skal begrænse Produktionen. Saa kan det ærede Medlem Hr. Rager godt kalde et saadant Standpunkt for Vejrømler; det ærede Medlem er saavant til Vejrømler i de sidste Dage, saa han er sagkyndig paa det Omraade. Og vil man fra Regeringens Side gaa med til Forbud mod Vaabeneksport? Jeg synes, det var naturligt, naar man erkender, at det drejer sig om „Dødens Købmænd“, at man saa ogsaa vilde gaa med til at sætte Bom for en saadan Handel.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde mene, at han for sit Vedkommende ikke havde modsat sig, at man begrænsede Profitten for Vaabenindustrien. Jeg gør dog opmærksom paa, at det ærede Medlem saa sent som ved Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag i 1934 har udtalt, at man fra den Side ikke vil gaa med til nogen som helst Begrænsning af Vaabenfabrikationen; man vilde ikke lægge den Hindringer i Vejen, sagde det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen erklærer, at han er principielt uenig med mig. Denne principielle Uenighed har sin særlige Interesse, eftersom det ærede Medlems Parti tidligere har indtaget et Standpunkt, som er principielt forskelligt fra det, som det ærede Medlem nu indtager. Regeringen er, forekommer det mig, med fuld Ret gaaet ind for, at man skulde begrænse denne Produktion. Nu er man gaaet over til, at i Stedet for at begrænse Produktionen vil man have Kontrol med den; man skal sikre sig, at Staten faar Overskuddet. Jeg synes, det er en meget daarlig Ændring, der her er sket i Regeringens Politik. Jeg synes, at man skulde have sat Bom for „Dødens Købmænd“s Forretning i Stedet for at begynde at tage Andel i „Dødens Købmænd“s Forretning. Jeg tror, det havde været rigtigere, og jeg tror, det havde været klogere, om man havde bibeholdt det gamle Standpunkt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg ved, at jeg altid kan glæde mig, naar det ærede Medlem Hr. Pürschel tager Ordet, fordi han næsten altid da begynder med at konstatere, hvorledes jeg personligt gør Indtryk paa ham, og det er i Regelen gunstigt. I Dag maatte han dog slaa fast, at jeg vel var utilpas, og det vil jeg ikke benægte. Til Gengæld hævedes denne Utilpashed meget hurtigt, da det ærede Medlem Hr. Pürschel slog fast, med hvilken Rædsel